

AVRAM IANCU - 200!

Nr.9(49/septembrie 2024)

Ziua Pacii mondiale?

Col. Dr. Constantin MOȘINCAT

Vineri 20 septembrie 2024, la Cercul Militar Oradea, Asociația „Cetățeni la Puterea a Treia” a organizat o Conferință de aducere în actualitate a liniștii, căci s-a vorbit despre Ziua Păcii. Ca mai toate acțiunile inițiate de către ing. Miorița Săteanu, cetățean de Onoare a Municipiului Oradea, și acest demers i-a reușit. Da, în sensul unui semnal tras de către persoane ajunse la vârsta „înțelepciunii” sau a tâmpelilor cărunte, care au lansat un apel către decidenții politici de a nu „se juca de-a războiul”. Col. dr. Constantin Moșincat care a publicat, peste 30 de lucrări, în ultimul sfert de veac, a spus: „am studiat, citit și scris o sumedenie de mărturii ale celor care în trecut au fost implicați în război. De altfel, cel mai bun mijloc de a evita războiul este pacea, armonia, încrederea și buna conviețuire”. La întrunire a fost prezentă și viceprimar prof. Antonia Nica, care a transmis un mesaj educațional din partea autorității locale Oradea. Desigur că dumneai nu decide, dar poate influența poziția PNL în chestiunea NEUTRALITĂȚII față de războiul care se duce la hotarul de Est și buibuie din nou exploziile pe la Sud-Vest (Serbia-Kosovo), deoarece este bine știut că războiul a fost definit ca o „prelungire a politicii purtat cu mijloace violente”. Balsamul din inima ostașului aflat în tranșee, în toate timpurile,

a fost PACEA. La finalul luptei sale scopul final atins doar parțial – pentru că o pace veșnică n-a existat, mai mult războaiele au ocupat timpul omenirii decât pacea – pentru că o altă dispută politică a luat prim-planul preocupărilor. Dorul de casă a fost alinat printr-o scrisoare triisă de pe front, în care comunica familiei „eu sunt bine, dar Lina cea mică ce face?, să-i spui lui Gheorghe..., ori de genul „astăzi 25 martie de blagoslovenie am mâncat urzici, dar mulțumesc domnului că sunt sănătos”, după cum aflăm dintr-un jurnal de front al sunui prizonier: „am mai pus de o parte 2 lei din solda de prizonier”. Mângâiat în tranșee a fost doar de gândul că se va sfârși iadul și va fi din nou PACE.

Desigur că în orice chestiune internațională este foarte important cum te poziționezi. Important ar fi să te situezi în spirit de solidaritate umană, pentru ocrotirea și apărarea vieții. Istoria ne arată că în toate cazurile de până acum, mai toate angajamentele „aliaților” au fost încălcate când a fost vorba de interesul românesc. Și asta pentru că scopul Marilor Puteri a fost acela de a „folosi” țările mici până își atingeau interesul. Ca cercetător socot că este normal și corect ca atunci când ți-ai asumat o sarcină s-o îndeplinești. Dar să pretinzi și reciproca de la partener.

Și voi aminti câteva exemple de context: în 1877, Acordul dat Rusiei de către Principatele Unite de a tranzita trupele spre Balcani, nu s-a împlinit, căci staționarea și rechizițiile alimentare s-au făcut la discreție de către ruși, ca dintr-un teritoriu vasal al otomanilor. Cu toate acestea Domnul a poruncit să se dea sprijin frontului antiotoman cu o armată de 40.000 din care 10.000 oșteni nu să-au mai întors. Se știe că ajuns la strâmtoare de a fi loviți din spate, Țarul Nicolae printr-o telegramă cere intervenția română. Domnul Carol I a asistat la trecerea Dunării de către dorobanții și roșiorii români. Rezultatul? La Conferința de Pace de la Berlin, condusă de Bismark, Principatele n-au fost invitate și nici admise la tratative! Rusia și-a luat partea (de la otomani): 3 județe din sudul Basarabiei! Și astăzi ridicăm un cuvânt de laudă ministrului de externe de atunci, Mihail Kogălniceanu, care nu și-a pus semnătura pe acel tratat!

Un al doilea moment a fost acela al participării la Marele Război pentru Întregire, când pe căi diplomatice s-a pregătit intrarea în război cu prevederi menționate în Convenția Politică și cea Militară. Deși România pornește cu celebrul cântec „Treceți batalioane române Carpații”, înaintează 120km în Transilvania, nici rușii nu pornesc la ofensiva Brussilov, în galiția și nici frontul francez de la Salonic nu mișcă. Franța este salvată! Surpriza a fost atâta de mare încât Împăratul Wilhelm îl demite pe șeful Marelui Stat Major, generalul Erik von Falkenheim și îl trimite pe frontul românesc. El va organiza gruparea de 4 divizii de elită plus un de cavalerie și

AVRAM IANCU - 200!

Nr. 9(49)/septembrie 2024)

va ataca pe Valea Jiului, cea mai largă poartă de acces spre Câmpia română, apărată de eroica Divizie 11 Infanterie! Așa s-a produs dezastrul retragerii succesive spre Moldova, unde s-a rezistat. Ce umiltoare au fost condițiile Armistițiului impus la Focșani în 1918, se știe. Țara a fost salvată de a doua mobilizare și apoi de jertfa dată în lupta contra bolșevismului ungar (prin generalul Train Moșoiu și Comandamentul Trupelor din Transilvania) și rus (prin acțiunea Diviziei 11 Infanterie, general Ernest Broșteanu și acțiunea sa energetică de la Chișinău și Bender), pentru a salva Europa de acel flagel amenințător.

Rezultatul: Tratatul de pace de la Paris, din 1920, nu mai pune în aplicarea Convenției din 1916, și uită de frontierele promise, aplică principiul „naționalităților” ceea ce lăsa în afara granițelor: parte din Maramureșul istoric, Județele din Nord-vestul Sătmăruului și Crișanei, și jumătate din Banat, deși acești români participaseră la Alba Iulia și au zis că vor cu țara. Asta l-a făcut pe Ion I.C. Brăteanu să părăsească tratativele în semn de protest. Apoi, Regina Maria, ajunge în anturajul lui W. Wilson, George Clemenceau și George Loyd, dar fără rezultate îmbunătățite, iar trimisul regelui, Al. Vaida Voievod, desemnat pentru a accepta ce „i s-a dat”!

Al treilea moment este acela al sfârticării României Mari, din 1940 și conștințele. Deși România construise, de jur împrejurul hotarelor, peste 900 puternice fortificații pe Nistru și 320 cazemate pe frontul de Vest! Savantul Nicolae Iorga a numit cazematele „semnul identității naționale”, iar generalul inginer Dumitru Vasiliu, cel care le concepușe și armase, le-a considerat cel mai puternic „semn al păcii”, deoarece nimenea nu a atacat vreodată cu o „cazemată”! Granițele s-au prăbușit fără să se tragă nici un foc de armă, deoarece basarabienii au fost lăsați singuri, iar ardelenii așteptau doar ordinul „la hotare” pentru a rezista. Marota „statul s-ar fi desființat” este timpul să fie uitată. Sub raportul de forțelor potențiale, România ar fi rezistat pe toate fronturile. Atașăm o hartă document din august 1940 pe care oricine poate identifica potențialul militar românesc și al inamicului.

Nu cunoaștem exact care a fost starea de spirit al sovieticilor, deși investise mult într-o propagandă agresivă, în fruntea căreia au recrutat ca o „coloană 5-a” minoritatea evreiască – dar faptul că peste un an, armata română a trecut Prutul și în două luni a eliberat Bucovina și Basarabia, este semn că românii luptau pentru o cauză justă! Cât privește moralul ardelenilor, afirmăm cu tărie că aici se formase acea conștiință națională favorabilă apărării! Dovadă sunt atâtea semne de nesupunere din armată, precum și protestele populare din marile centre cedate ungariei Horthyste. Cum au respectat ungurii prevederile arbitrajului de la Viena rezultă din semnalarea, încă din primele zile de ocupare a teritoriului cedat, a atrocităților comise la Ip, Trăznea, Huedin, Moisei, Sărmaș, etc. În perioada interbelică România încheiase aliațe în cadrul Micii Antante și Înțelegerii Balcanice pentru securizarea frontierelor, iar aici la margine de horar se construise, ca o dublură a cazematei, un al doilea brâu de fortificații spirituale, prin comuna lucrare dintre armată și biserică¹. Starea de spirit era una hotărâtă pentru sacrificiu. Totul s-a rata dintr-o decizie politică eronată.

Experiența istorică ne arată că unele decizii politice exced voinței poporului. Pe 21 iunie 1941, Conducătorul statului, din trenul Patria transmitea: „*vă ordon treceți Prutul*”, armata și factorii politici, inclusiv Regele aprobă la unison decizia căci reprezenta, din punct de vedere românesc cel mai înalt grad de interes. Văzându-se fără ieșire, după bătălia de la Stalingrad, mareșalul Ion Antonescu aprobă negocieri secrete pentru scoaterea țării din război. Grupul de puciști în fruntea cărora s-a pus regele Mihai I, datorită unor interese și orgolii personale, hotărâsc ca la 23 august 1944 să „capituleze necondiționat”, cum avea să constate, prea târziu și cu regret Iuliu Maniu. Dacă Antonescu n-a vrut să dea „țara pe mâna rușilor”, regele a făcut-o, iar consecințele s-au simțit prin faptul că ceea ce Antonescu cucerise prin jertfa de sânge a românilor, regele a oferit-o contra unei medalii „Victoria” și cu speranța iluzorie că-și va păstra tronul. Victoria cui o servea regele Mihai I? Condițiile de pace impuse României de sovietici au fost dezastruoase. Cu toate pierderile de vieți suferite de cele 20 de Divizii române, în campania antihitleristă, României nu i s-a recunoscut cobeligeranța, iar cele 1,2 miliarde dolari, plus un jaf de 20 de ani, al cărui dimensiune încă nu a fost cuantificat. Regele Mihai I, în *Apelul către țară*, difuzat la Radio, a indus în eroare poporul când a spus: „Un nou guvern de Uniune Națională a fost însărcinat să aducă la îndeplinire voința hotărâtă a țării de a încheia *pacea cu Națiunile Unite*. România a acceptat armistițiul oferit de Uniunea Sovietică, Marea Britanie și Statele Unite ale Americii”. Soldații români au crezut declarația Regelui Mihai și i-au primit cu brațele deschise pe ruși. Rușii cum îi prindeau cum îi arestau pe loc. Această soartă au avut 170.000 soldați deportați

¹ Detalii la Constantin Moșincat, *1940-strigătul de durere a românilor*, Ed. Tipo MC, Oradea, 2017; Idem, *Biserica al doilea brâu de fortificații*, Ed. Treira, Oradea, 2018; Idem, *Cazemata*, Ed. Tipo MC, Oradea, 2022.

AVRAM IANCU - 200!

Nr.9(49/septembrie 2024)

în lagărele din URSS. Au greșit atunci pentru că nu a existat nici o ofertă de armistițiu. Un document din 2 septembrie 1944, prezintă poziția Înaltului Comandament sovietic față de armata română. Generalul Antonov, locțiitorul șefului Marelui Stat Major sovietic, i-a făcut cunoscut mareșalului Malinovski ordinul lui Stalin de a reaminti reprezentanților guvernului român că „armistițiul cu România nu a fost încă semnat”. A cerut trupelor Frontului 2 Ucrainean „să continue îndeplinirea misiunilor date prin directivele Cartierului General”. Așa au făcut. Pe 30 august au intrat în București și au pus steagurile de învingători. Apoi, prin Comisia Aliată de Control au confiscat toate capturile de război și au sechestrat toate proviziile necesare armatei sovietice. Au instalat la conducere gruparea care le-a executat ordinele- în Oradea, ungurul care fusese identificat și condamnat din grupul terorist din august 1940, a fost pus „secretar de partid la Gospodăria Apelor” și până prin 1964, conducerea de partid Bihor vorbea limba maghiară. Comandamentul sovietic a impus ca Tribunalul Poporului să „judece pe toți ofițerii superiori” care luptaseră în campania dinEst!

Epilog: Când faci înțelegeri asigură-te căci ele servesc interesul neamului românesc. Așa, pacea va fi ocrotită și se va instala în sufletele fiecărui român al cărui vocație de pace este dovedită de faptul că n-a atacat pe nimeni(vezi citatul din final), dar s-a apărat împotriva tuturor pentru a rezista ca neam. Mesajul cărților citate este preferabil oricărui cartuș rătăcit pe linia frontului. Fie dar ca înțelesul profund al mesajului Mântuitorului către ucenicii săi: PACE VOUĂ, să fie priceput și să-și aibă cuibar în sufletul tuturor.

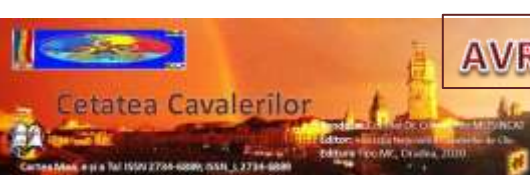
În perioada de după al doilea război mondial politica externă a României s-a îndreptat spre Pace. Diplomația românească fiind mijlocitor al relațiilor dintre țările socialiste „în curs de dezvoltare” și lumea industrializată, între occident și orient, între Nord și Sud. România a refuzat să participe la intervenția din Cehoslovacia din 1968, cum nu o făcuse nici la dezmembrarea ei din 1938/1939.

Din experiența istorică decidenții politici, de după 1990, nu au învățat nimic. Fără să avem un anume angajament, România a pus la dispoziția NATO, fără a fi membru, spațiul aerian pentru bombardarea Iugoslaviei! România a cedat suveranitatea teritoriilor sale din Bucovina în favoarea Ucrainei și a recunoscut independența republicii Moldova. România susține necondiționat războiul din Ucraina. Ori, toate acestea indică o apetență de război, care oricum nu este al românilor, dar prin care contribuie la propria prăbușire, și asta, în opinia noastră nu este voința poporului român, ci ambiția politicianilor mărunți care conduc temporar destinele țării.

Ca unul care cunosc efectele distructive ale unui glonț, care știu preocupările mondiale din domeniu mondial, al tranzitării scopului luptelor de la satisfacerea unor nevoi de hrană, la acea a războaielor de cucerire pentru bogății, averi, pământuri pentru întemeiere de state, regate și imperii, la războaie cu profund caracter religios (Cruciade), la folosirea unor arme sofisticate de distrugere în masă –gaze toxice de luptă, aruncătoare de flăcări și bombe incendiare, bacteriologice și atomice, în toate mediile: terestru, maritim, aerian, și combinata acestora, până la arme de război electronic și psihotronice, toate în scop de pace? Ba nu! Toate în scop de obținere de profituri de către statele și corporațiile producătoare.

Astăzi, pe plan mondial se duc lupte absurde pentru supremație, pentru așa-zisă „nouă ordine mondială” în care *societate deschisă* se află în plină ofensivă pentru a-și păstra privilegiile și a induce sentimentul de FRICĂ, prin care încearcă dominație cu sprijinul unor guverne ce au în frunte persoane supuse, pregătite spre a împlinii poruncile oculte. Acțiunea este sprijinită de către media, aservită acestor interese, care a stricat societatea și ordinea legilor tradiționale ale popoarelor. Ei vor, ca în spiritul „democrației” să domine și să supună tot. Iar pentru a-și atinge scopul provoacă focare de război și acolo unde oamenii au alte griji și nevoi. Cea mai ordinară ajanjare a fost provocată chiar de către Organizația Mondială a Sănătății prin așa-numita Pandemie de Coronavirus. Virușii pătrund prin mediile online și capacitează mintea tinerilor pentru ca „tabula rasa” să le permită să facă absolut ce vor. Oamenii să fie asemenea roboților, niște unelte...

”Poporul românesc n-a lovit niciodată din spate și nu și-a dezlănțuit niciodată cuvântul sau fapta fără măsură. Poporul românesc n-a cotropit niciodată un pământ străin și n-a atins nicio brazdă fără drept și fără luptă. Pentru el cuvântul a fost totdeauna sfințit. Și el a știut a răspunde de veacuri la prietenie cu

frățietate și la înțelegere cu recunoștință. El nu primește lecții de cavalerism, nici pilde de onoare!" (MAREȘAL Ion ANTONESCU)²

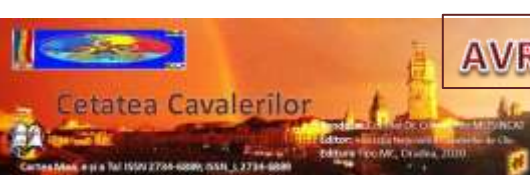

La reușita Conferinței au contribuit: Prof. univ emerit dr. AGNETA MARCU , care a interpretat la violoncel: ODĂ BUCURIEI. Cuvântul despre ZIUA MONDIALĂ A PĂCII a fost rostit de MIORI A SĂTEANU, care a ținut să sublinieze contribuția micilor „Pițigoii” la confecționarea în ATELIER DE CREATIE în Tabăra *Ceata lui Pițigoii* a SIMBOLURILOR PĂCII, coordonați educatoarea Ecaterina Grecu- director.

Au conferențiat: Col.r.dr. CONSTANTIN MOȘINCAT, „Pacea, balsamul din tranșa ostașului”; PANTEA DELIA (Bibliotecar—Biblioteca Județeană „Gheorghe Șincai”) „Pacea în absența războiului”; Prof. univ. emerit dr. VASILE MARCU, „Educația în scopul menținerii păcii”; GEORGE ROCA (Scriitor — Membru emerit al Academiei Româno – Americane), „Privire sinoptică asupra zilei mondiale a pacii”; MOMENT ARTISTIC susținut de Corul „General Traian Moșoiu”

Deasemnea în ziua de Sâmbătă 21 Septembrie 2024, orele 11,00, în Orașelul copiilor s-au desfășurat activități cu tematici destinate PĂCII, pentru elevii participanți la *Ceata lui Pițigoii*. Duminică în 22 Septembrie 2024 orele 19,00 a avut loc o Seară de Rugăciune Interconfesională a comunităților etnice pentru PACE, la Biserica *Duminica Tuturor Sfinților*(str. Cazaban , lângă Liceul *Don Orione).

² Horațiu Ionescu și Florin Andrei, *Transnistria, soare și suflet românesc 1941-1943*, Imprimeriile Guvernământului Transnistriei, august 1943

AVRAM IANCU - 200!

Nr.9(49/septembrie 2024)

Galerie foto de la eveniment:

